

er na robut innenfor verne-
sonene. Dette inkluderer også
orienteringsløp. Vi o-løpere
forstår ikke hvorfor det er
nødvendig å veme skogen mot
at vi løper i den. Orienterings-
løp har aldri vært påvist som et
problem. Store og små løp er
arrangert rundt Oslo i over 100
år, uten at skogen har tar skade
av det.

Det er heller aldri hevdet fra
noe kompetent faglig hold at
o-løp skader naturen eller
reduserer det biologiske
mangfoldet. Tvert imot viser
vitenskapelige undersøkelser i
Sverige og Finland funnet at
det ikke blir varige skader. Her
har man undersøkt arrange-
menter med mellom 15.000 til
20.000 deltagere, antall som
ikke er aktuelle i Norge. I de
tråkk som oppstår, henter
gress, lyng og annen vegeta-
sjon seg raskt inn. De gangene
tråkk har blitt til varige stier, er
det fordi friluftslivet fortsetter
å bruke tråkkene. Dette er jo
positivt. Det er i alle fall ikke en
grunn til å utestenge o-idretten
fra marka.

Verneforskriftene tilsier at
man må søke Fylkesmannen i
Oslo og Akershus om tillatelse
til større idrettsarrangement.
Den første søknaden som
nylig er behandlet gjelder en
orienteringsstafett som delvis
skal foregå i Skjennungsåsen
innenfor Frognerstrø i
august. Fylkesmannen har
definert stafetten (med inntil
425 deltagere) som et «større
idrettsarrangement» og
dermed søknadspiktig. Etter
en lang og meget omfattende
behandling, og med mange
vilkår knyttet til tillatelsen,
har arrangøren fått sin
tillatelse. Vilårene dikterer
en detaljutforming av arran-
gementet gjennom for-
eksempel plasseringer av
enkeltposter og strekk, og har
satt et tak på antall deltagere
til de 425. Dette forringer
kvaliteten på en orienterings-
stafett som har som ambisjon
å framstå som et årlig attrak-
tivt arrangement i Osloområ-
det og skal tiltrekke seg de

beste klubbene internasio-
nalt, i tillegg til å være et
flaggskiparrangement for
norsk orientering.

Orienterings- idretten tar naturvern og forvaltning på alvor.

**Begrunnelsen for Fylkes-
mannens** begrensede tillatelse
og strenge vilkår er diffus, og
ser ut til å bygge på et vegrings-
prinsipp til tross for at 100 års
erfaring og sunn fornuft tilsier
at skadevirkningene i verste
fall er neglisjerbare, i beste fall
positive, målt mot markalo-
vens formål.

**Orienteringsidretten tar
naturvern** og forvaltning på
alvor, og har i over 30 år hatt et
godt samarbeid med intere-
serte parter, som Naturvernfor-
bundet, grunneiere, friluftsliv
og myndigheter nedfelt i en
avtale om o-idrettens forhold
til naturmiljø og rettighetsha-
vere.

O-idretten drives av frivillige
ildsjeler som ønsker å bruke sin
tid på idretten, og ikke på å
jobbe mot et offentlig saksbe-
handlingsapparat med omfat-
tende byråkrati og vaklende
kompetanse. Det kan ikke være
god bruk av offentlige midler å

legge ned store ressurser i
behandling av søknader om å
få gjennomføre orienterings-
løp.

Vi frykter hva dette vil
innebære for kommende
arrangementer og idrettens
framtid i Oslo-området. Blant
annet planlegger vår klubb
neste års O-festival fra Sogns-
vann over tre dager, der vi
håper å samle mellom 2000 og
3000 deltagere.

Vi ber derfor om at riktig
myndighet med fornuften i
behold innen den tid gir oss
varig adgang til hele marka
både innenfor og utenfor
vernesonene og at myndighe-
tene fortsetter å støtte oppun-
der den samarbeidsånd som
orienteringsidretten har drevet
i de siste tiårene.

Innlegget er noe forkortet

